

Izpirkšanas brīnums

Elders C. Skots Grovs

no Septiņdesmitajiem

Kad gatavoju savu runu šai konferencei, man negaidīti piezvanīja mans tēvs. Viņš teica, ka mans jaunākais brālis tajā rītā ir miegā nomiris. Es biju ļoti bēdīgs. Viņš bija tikai 51 gadu vecs. Kad es domāju par viņu, es sajutu iedvesmu dalīties ar jums dažos viņa dzīves notikumos. To es daru ar atļauju.

Jaunībā mans brālis bija izskatīgs, draudzīgs un sabiedrīks — pilnībā nodevies evaņģēlijam. Pēc godājamās kalpošanas misijā viņš ar savu mīļoto apprecējās templī. Viņi tika svētīti ar dēlu un meitu. Viņa nākotne bija daudzsološa.

Taču viņš padevās vājībai. Viņš izvēlējās izpriecām veltītu dzīvesveidu, kā rezultātā viņš zaudēja savu veselību, savu laulību un savu piederību Baznīcai.

Viņš pārcēlās tālu prom no mājām. Viņš turpināja savu postošo uzvedību vairāk nekā desmit gadus, taču Glābējs nebija viņu aizmirsis vai pametis. Galu galā viņa izmisuma sāpes ļāva pazemīguma garam ienākt viņa dvēselē. Viņa dusmu, dumpīguma un agresijas sajūtas sāka mazināties. Līdzīgi pazudušajam dēlam viņš nāca pie atziņas.¹ Viņš sāka sniegties pēc Glābēja un atgriezās pie agrākā dzīvesveida un pie saviem uzticīgajiem vecākiem, kuri nekad nezaudēja cerību.

Viņš gāja pa grēku nožēlošanas ceļu. Tas nebija viegli. Pēc tam, kad viņš nebija bijis Baznīcā 12 gadus, viņš no jauna tika kristīts un no jauna saņēma Svētā Gara dāvanu. Pēc kāda laika tika atjaunota viņa priesterība un tempļa svētības.

Viņš tika svētīts un atrada sievieti, kura nepievērsa uzmanību veselības problēmām, kas bija viņa iepriekšējā dzīvesveida sekas, un viņi tika saistīti templī. Viņiem bija divi kopīgi bērni. Viņš uzticīgi vairākus gadus kalpoja bīskapībā.

Mans brālis nomira pirmdienas rītā, 7. martā. Iepriekšējās nedēļas piektdienas vakarā viņš ar savu sievu apmeklēja templī. Svētdienas rītā, dienā, pirms viņš nomira, viņš mācīja priesterības stundu savai augsto priesteru grupai. Tajā vakarā viņš devās gulēt, lai nekad vairs nepamostos šajā dzīvē — bet lai piedalītos taisno augšāmcelšanās.

Es esmu pateicīgs par Izpirkšanas brīnumu mana brāļa dzīvē. Glābēja Izpirkšana ir pieejama katram no mums — vienmēr.

Izpirkšanai mēs piekļūstam caur grēku nožēlošanu. Kad mēs nožēlojam grēkus, Tas Kungs mums ļauj aizmirst pagātnes kļūdas.

„Lūk, tam, kurš nožēlojis savus grēkus, tam tiek piedots, un Es, Tas Kungs, tos vairs nepieminu.

Bet to jūs varat zināt — ja cilvēks nožēlo savus grēkus — lūk, viņš atzīsies tajos un atmetīs tos.”²

Katrs no mums pazīst kādu cilvēku, kura dzīvē ir nopietnas grūtības — kādu, kurš ir nomaldījies vai atkāpies. Šis cilvēks varbūt ir kāds no vecākiem, draugs vai radnieks, vai bērns, vīrs vai sieva. Šis cilvēks, iespējams, esat jūs.

Es uzrunāju visus, pat jūs. Es runāju par Izpirkšanas brīnumu.

Mesija nāca, lai atpestītu cilvēkus no Ādama krišanas.³ Jēzus Kristus evaņģēlijā viss norāda uz Mesijas, Dieva Dēla, Izpirkšanas upuri.⁴

Glābšanas iecere nevarētu tikt īstenota bez Izpirkšanas: „Tādēļ Dievs pats izpērk pasaules grēkus, lai īstenotu žēlastības ieceri, lai apmierinātu taisnības prasības, lai Dievs varētu būt pilnīgs, taisns Dievs, un arī žēlīgs Dievs.”⁵

Izpirkšanas upuris bija jāveic bezgrēcīgajam Dieva Dēlam, jo kritušais cilvēks pats nespēj izpirkt savus grēkus.⁶ Izpirkšanai bija jābūt bezgalīgai un mūžīgai — lai tā attiektos uz visiem cilvēkiem cauri visai mūžībai.⁷

Ar Savām ciešanām un nāvi Glābējs izpirka visu cilvēku grēkus.⁸ Viņa Izpirkšana sākās Ģetzemanē un turpinājās uz krusta, un noslēdzās ar Augšāmcelšanos.

„Jā, ... Viņš tiks aizvests, sist krustā un nokauts, miesai topot pakļautai pat nāvei, un Dēla griba saplūdis Tēva gribā.”⁹ Ar Savu Izpirkšanas upuri Viņš „[nodeva Savu] dvēseli kā upuri par grēku”.¹⁰

Kā Dieva Vienpiedzimušais Dēls Viņš iemantoja spēku pār fizisko nāvi. Tas Viņam ļāva saglabāt Savu dzīvību, kad Viņš cieta „pat vairāk nekā cilvēks var izciest, ja vien tas nav līdz nāvei; jo lūk, asinis [nāca] no katras poras, tik lielas [bija] Viņa ciešanas par Viņa ļaužu ļaundarbībām un negantībām”.¹¹

Viņš ne tikai samaksāja par visu cilvēku grēkiem — Viņš arī „[uzņēmās] Savas tautas sāpes un slimības”. Viņš arī uzņēmās „viņu vājības, lai Viņš varētu tikt piepildīts ar žēlastību miesā, lai Viņš varētu zināt miesā, kā palīdzēt Saviem ļaudīm viņu vājībās”.¹²

Glābējs izjuta visas cilvēces moku smagumu — grēka un bēdu mokas. „Droši Viņš izcietā mūsu sāpes un nesa mūsu bēdas.”¹³

Ar Savu Izpirkšanu Viņš dziedina ne tikai pārkāpējus — Viņš dziedina arī nevainīgos, kuri cieš šo pārkāpumu dēļ. Kad nevainīgie izrāda ticību Glābējam un Viņa Izpirkšanai un piedod pārkāpējam, arī viņi var tikt dziedināti.

Ir reizes, kad katram no mums „ir vajadzīga atsvabināšana no vainas sajūtas, kas izriet no kļūdām un grēkiem”.¹⁴ Kad mēs nožēlojam grēkus, Glābējs atbrīvo mūsu dvēseles no vainas sajūtas.

Pateicoties Viņa Izpirkšanas upurim, mūsu grēki tiek piedoti. Izņemot tos, kuri izdarījuši pazušanas grēkus, Izpirkšana ir pieejama ikvienam cilvēkam — jebkurā laikā un neatkarīgi no tā, cik grēks ir liels vai mazs — „uz grēku nožēlošanas noteikumiem”.¹⁵

Savas bezgalīgās mīlestības dēļ Jēzus Kristus mūs aicina nožēlot grēkus, lai mums nevajadzētu ciest pilnu samaksu par saviem grēkiem:

„Nožēlo, lai ... tavas ciešanas nebūtu smagas — cik smagas, tu nezini, cik skaudras, tu nezini, jā, cik grūti būs paciest, tu nezini.

Jo lūk, Es, Dievs, esmu izcietis tās par visiem, lai viņi varētu neciest, ja tie nožēlos grēkus;

bet, ja viņi nenožēlos grēkus, viņiem nāksies ciest tāpat kā Man;

šīs ciešanas lika Man, tieši Dievam, lielākajam no visiem, trīcēt aiz sāpēm un asiņot katrā porā, un ciest gan miesā, gan garā.”¹⁶

Glābējs piedāvā dziedināšanu tiem, kuri cieš grēka dēļ. „Vai jūs tagad neatgriezīsities pie Manis un nenožēlosit savus grēkus, un netapsit pievērsti, lai Es varētu jūs dziedināt?”¹⁷

Jēzus Kristus ir mūsu dvēseļu diženais Dziedinātājs. Izņemot pazušanas grēkus, nav tādu grēku vai pārkāpumu, sāpju vai bēdu, kas būtu ārpus Viņa Izpiršanas dziedinošā spēka.

Kad mēs grēkojam, Sātans saka, ka mēs esam pazuduši. Turpretī mūsu Izpircējs piedāvā pestīšanu visiem neatkarīgi no tā, ko mēs esam nepareizi izdarījuši, — pat jums un man.

Pārdomājot savu dzīvi, vai ir kaut kas, ko jums nepieciešams mainīt? Vai esat pieļāvuši kļūdas, ko vēl aizvien nepieciešams izlabot?

Ja jūs ciešat vainas apziņas, sirdsapziņas pārmetumu, sarūgtinājuma, dusmu vai ticības zuduma dēļ, es jūs aicinu meklēt atvieglojumu. Nožēlojiet grēkus un atstājiet tos. Tad lūdziet Dievam piedošanu. Lūdziet piedošanu tiem, kuriem jūs esat nodarījuši pāri. Piedodiet tiem, kuri jums nodarījuši pāri. Piedodiet sev.

Ja nepieciešams, ejiet pie bīskapa. Viņš ir Tā Kunga žēlastības vēstnesis. Viņš jums palīdzēs, kad jūs centīsities kļūt tīri, nožēlojot grēkus.

Nododieties lūgšanai un Rakstu studēšanai. To darot, jūs izjutīsiet Gara svētību ietekmi. Glābējs teica: „[Iesvētiet] sevi; jā, šķīstiet savas sirdis un attīriet savas rokas ... Manā priekšā, lai Es varētu darīt jūs tīrus.”¹⁸

Kad mēs esam darīti tīri ar Viņa Izpiršanas spēku, Glābējs kļūst par mūsu Aizstāvi Tēva priekšā, lūdzot:

„Tēvs, redzi Tā, kurš nav darījis grēku, pie kura Tev labs prāts, ciešanas un nāvi; redzi Tava Dēla asinis, kas tika izlietas, Tā asinis, kuru Tu atdevi, lai Tu varētu tikt pagodināts;

tādēļ, Tēvs, saudzē šos Manus brāļus, kas tic Manam Vārdam, lai viņi varētu nākt pie Manis un tiem būtu mūžīgā dzīve.”¹⁹

Katram no mums ir dota tikumiskās rīcības brīvības dāvana. „Cilvēki ir brīvi miesā ... izvēlēties brīvību un mūžīgo dzīvi caur lielo visu cilvēku Starpnieku, vai izvēlēties gūstu un nāvi, saskaņā ar velna ... varu.”²⁰

Pirms daudziem gadiem mans brālis pielietoja savu rīcības brīvību, kad viņš izvēlējās dzīvesveidu, kā rezultātā viņš zaudēja savu veselību, savu ģimeni un savu piederību Baznīcai. Vairāku gadus vēlāk viņš pielietoja to pašu rīcības brīvību, kad viņš izvēlējās nožēlot grēkus, saskaņot savu dzīvi ar Glābēja mācībām un caur Izpiršanas spēku burtiski piedzimt no jauna.

Es liecinu par Izpirkšanas brīnumu. Es esmu redzējis tā dziedinošo spēku mana brāļa dzīvē un izjutis to pats savā dzīvē. Izpirkšanas dziedinošais un pestīšanas spēks ir vienmēr pieejams katram no mums.

Es liecinu, ka Jēzus ir Kristus — mūsu dvēseļu Dziedinātājs. Es lūdzu, lai katrs no mums izvēlētos atsaukties Glābēja aicinājumam: „Vai jūs tagad neatgriezīsities pie Manis un nenožēlosit savus grēkus, un netapsit pievērsti, lai Es varētu jūs dziedināt?”²¹ Jēzus Kristus Vārdā, āmen.

Atsauces

1. Skat. Lūkas 15:17.
2. Mācība un Derības 58:42–43.
3. Skat. 2. Nefija 2:25–26.
4. Skat. Almas 34:14.
5. Almas 42:15.
6. Skat. Almas 34:11.
7. Skat. Almas 34:10.
8. Skat. Almas 22:14.
9. Mosijas 15:7.
10. Mosijas 14:10.
11. Mosijas 3:7.
12. Almas 7:11–12.
13. Mosijas 14:4.
14. *Sludini Manu evaņģēliju*, 1.–2. lpp.
15. Mācība un Derības 18:12.
16. Mācība un Derības 19:15–18.
17. 3. Nefijs 9:13.
18. Mācība un Derības 88:74.
19. Mācība un Derības 45:4–5.
20. 2. Nefija 2:27.
21. 3. Nefijs 9:13.